

Andre Mosebok /Exodus / Shmot

Parasha 18 Torah Mishpatim (Lovreglene).

[Kapittel 21](#)

[Kapittel 22](#)

[Kapittel 23](#)

[Kapittel 24](#)

Parashah 18 haftarah

[Jir'm'jaho / Jeremia 34:8 – 34:22](#)

[Jir'm'jaho / Jeremia 33:25 – 33:26](#)

Parashah 18 brit chadashah

[Mattitjaho / Matteus 5:38 – 5:42](#)

[Mattitjaho / Matteus 15:1 – 15:20](#)

[Mattitjaho / Matteus 17:1 – 17:11](#)

[Markus 7:1 – 7:23](#)

[Apostlenes gjerninger 23:1 – 23:11](#)

[Hebreerne 9:15 – 9:22](#)

[Hebreerne 10:28 – 10:39](#)

Kapittel 21

¹ Dette er de lovbestemmelsene du skal forelegge dem:

² Hvis du kjøper en hebraisk slave, skal han tjene i seks år, men det syvende året skal han få gå og være fri, uten å betale noe. ³ Hvis han kommer inn alene, skal han få gå alene. Hvis han er mann til en kone, skal hans kone få gå sammen med ham. ⁴ Hvis hans herre har gitt ham en kone, og hun har født ham sønner eller døtre, skal hans kone og barn tilhøre hans herre. Han skal gå alene. ⁵ Men hvis slaven uttrykkelig sier: «Jeg elsker min herre, min kone og mine barn. Jeg vil ikke gå og være fri», ⁶ da skal hans herre føre ham fram for Elåhim. Han skal føre ham til døren eller til dørkarmen, og hans herre skal stikke en syl gjennom øret hans. Da skal han tjene ham for alltid.

⁷ Hvis en mann selger sin datter som slavekvinne, skal hun ikke få gå, som de mannlige slaverne gjør. ⁸ Hvis hun ikke er til behag i sin herres øyne, som har tatt henne ut til seg selv, da skal han la henne kjøpe fri. Han har ikke rett til å selge henne til et fremmed folk, ettersom han har gått svikefullt fram mot henne. ⁹ Hvis han har tatt henne ut til sin sønn, skal han behandle henne slik bestemmelsene gjelder for døtre. ¹⁰ Hvis han tar en kone til, skal han ikke skjære ned på maten eller klærne hennes eller den ekteskapelige retten hun

har til samliv. ¹¹ Hvis han ikke lar henne få disse tre rettighetene, da skal hun få gå og være fri, uten å betale noe.

¹² Den som slår et menneske så han dør, skal sannelig dø. ¹³ Men hvis han ikke lå i bakhold, men det var Elåhim som overga ham i hans hånd, da skal Jeg utpeke et sted for deg, som han kan flykte til. ¹⁴ Men om noen handler med overlegg for å drepe sin neste med list, da skal du ta ham bort fra Mitt alter for at han skal dø.

¹⁵ Den som slår sin far eller sin mor, skal sannelig dø.

¹⁶ Den som bortfører et menneske og selger ham, eller om han blir funnet som fange i hans hånd, han skal sannelig dø.

¹⁷ Den som forbanner sin far eller sin mor, skal sannelig dø.

¹⁸ Hvis noen menn tretter med hverandre, og den ene slår den andre med en stein eller med knyttneven, og han ikke dør, men blir sengeliggende, ¹⁹ hvis han står opp igjen og går ut støttet til staven sin, da skal han som slo ham, frikjennes. Han skal bare betale ham for tiden han mister, og se til at han blir fullstendig leget.

²⁰ Hvis en mann slår slaven eller slavinnen sin med en stokk, så de dør for hans hånd, skal han sannelig straffes. ²¹ Men hvis han lever en dag eller to, skal han ikke straffes. For han er hans eiendom.

²² Hvis noen menn er i slagsmål og skader en kvinne som er med barn, så hun føder for tidlig, men uten at det skjer noen skade, skal han sannelig bøtelegges, og han skal betale det kvinnens mann pålegger ham ut fra en utregning. ²³ Men hvis det skjer noen skade, da skal du gi liv for liv, ²⁴ øye for øye, tann for tann, hånd for hånd, fot for fot, ²⁵ brennemerke for brennemerke, sår for sår, skramme for skramme.

²⁶ Hvis en mann slår sin slave eller slavinne i øyet og ødelegger det, skal han la ham gå fri for øyets skyld. ²⁷ Hvis han slår ut en tann på sin slave eller slavinne, skal han la dem gå fri for tannens skyld.

²⁸ Hvis en okse stanger en mann eller kvinne så de dør, da skal oxen sannelig steines, og kjøttet på den skal ikke spises. Men eieren av oxen skal frikjennes. ²⁹ Men hvis oxen hadde stanget flere ganger tidligere, og eieren var advart, men ikke har passet på den, og den har drept en mann eller en kvinne, da skal oxen steines, og eieren skal også dø. ³⁰ Hvis han er blitt pålagt en bestemt løsesum, da skal han betale den for å frikjøpe sitt liv, uansett hva som pålegges ham. ³¹ Enten den har stanget en sønn eller den har stanget en datter, skal han behandles etter denne lovbestemmelsen. ³² Hvis oxen stanger en slave eller en slavinne, skal eieren gi deres herre tretti sekel sølv, og oxen skal steines.

³³ Hvis en mann lar en brønn stå åpen, eller en mann graver opp en brønn og ikke dekker over den, og en okse eller et esel faller i den, ³⁴ skal eieren av brønnen godtgjøre det. Han skal gi dyrets eier penger i erstatning, men det døde dyret skal være hans.

³⁵ Hvis en manns okse skader en annen manns okse så den dør, da skal de selge den levende oksen og dele pengene. Den døde oksen skal de også dele. ³⁶ Men hvis det var kjent at oksen hadde stanget flere ganger tidligere, og eieren ikke hadde passet på den, da skal han sannelig erstatte oksen med en annen okse, og det døde dyret skal være hans.

[Til toppen](#)

Kapittel 22

¹ Hvis en mann stjeler en okse eller en sau, og slakter dem eller selger dem, skal han erstatte en okse med fem okser og en sau med fire sauer.

² Hvis en tyv blir oppdaget mens han bryter seg inn, og han blir slått så han dør, blir det ikke noen blodskyld av det. ³ Hvis solen gikk opp over ham mens det skjedde, får han blodskyld. Tyven skal gi full erstatning. Hvis han ikke eier noe, skal han selges for tyveriet. ⁴ Hvis det han har stjålet, blir funnet i live hos ham, enten det er en okse, et esel eller en sau, skal han gi dobbel erstatning for det.

⁵ Hvis en mann sørger for at det blir beitet på en åker eller i en vingård, og han slipper dyrene sine løs, så de beiter på en annen manns mark, da skal han gi erstatning av det beste fra sin egen åker, og av det beste fra sin egen vingård.

⁶ Hvis ild bryter ut, og det tar fyr i tornekratt, så også kornstakker, uhøstet korn eller hele åkeren brenner opp, da skal den som tente ilden, sannelig gi erstatning.

⁷ Hvis en mann overgir penger eller eiendeler til sin neste, for at han skal ta vare på det, og dette så blir stjålet fra mannens hus, da skal tyven, hvis han blir funnet, gi dobbel erstatning. ⁸ Hvis tyven ikke blir funnet, da skal husets herre føres fram for Elåhim for å få visshet om at han ikke selv har tatt det som tilhører naboen hans. ⁹ For ved ethvert lovbrudd, enten det gjelder en okse, et esel, en sau eller klær eller hva som helst annet som er blitt borte, og som noen gjør krav på å eie, da skal saken til begge parter legges fram for Elåhim. Og den Elåhim dømmer skyldig, skal betale sin neste dobbelt tilbake.

¹⁰ Hvis en mann overgir et esel, en okse, en sau eller hvilket som helst annet dyr til sin neste, for at han skal ta vare på det, og det dør, blir skadet eller blir røvet, uten at noen ser det, ¹¹ da skal en YHVHs ed gjelde mellom dem begge, for å stadfeste at han ikke har lagt hånd på noe av det som tilhører hans neste. Eieren skal godta det, så den andre ikke skal erstatte noe. ¹² Men hvis det virkelig er blitt stjålet fra ham, da skal han gi eieren erstatning for det. ¹³ Hvis det virkelig er revet i hjel, da skal han ta det med som bevis, og han skal ikke gi erstatning for det som er revet i hjel.

¹⁴ Hvis en mann låner et dyr fra sin neste, og det blir skadet eller dør, og eieren ikke er sammen med det, da skal mannen sannelig erstatte det. ¹⁵ Hvis eieren av dyret var sammen med det, skal han ikke erstatte det. Hvis det var leid, skal leien regnes som erstatning.

¹⁶ Hvis en mann forfører en jomfru som ikke er forlovet, og ligger med henne, da skal han sannelig betale brudeprisen for henne, så hun kan bli hans kone. ¹⁷ Hvis hennes far

fullstendig nekter å gi henne til ham, skal han betale like mye penger som brudeprisen for jomfruer.

¹⁸ En trollkvinne skal du ikke la leve.

¹⁹ Den som ligger med et dyr, skal sannelig dø.

²⁰ Den som ofrer til andre guder enn YHVV alene, han skal lyses i bann.

²¹ En fremmed skal du ikke underkue eller undertrykke, for dere var selv fremmede i landet Mitsrajim.

²² En enke eller et farløst barn skal du ikke plage. ²³ Hvis du plager dem på noen måte, og de kommer til å rope til Meg, da skal Jeg sannelig høre klageropet deres. ²⁴ Min vrede skal opptennes, og Jeg skal slå dere i hjel med sverdet. Deres koner skal bli enker, og deres barn farløse.

²⁵ Hvis du låner penger til noen av mitt folk, til en blant deg som er fattig, da skal du ikke gå fram som en pengeutlåner mot ham. Dere skal ikke kreve renter av ham. ²⁶ Hvis du noen gang tar kappen til din neste som pant, skal du gi den tilbake til ham før solen går ned.

²⁷ For det er det eneste han har å dekke seg med, det er kappen han har rundt kroppen sin. Hva skal han ellers ha når han sover? Og når han roper til Meg, skal Jeg høre, for Jeg er nådig.

²⁸ Elåhim skal du ikke spotte, og en høvding i ditt folk skal du ikke forbanne.

²⁹ Det første av høsten og det første av druesaften skal du ikke vente med å ofre. Den førstefødte av dine sønner skal du gi til Meg.

³⁰ På samme måten skal du gjøre med storfeet og småfeet ditt. Syv dager skal det være hos moren, og på den åttende dagen skal du gi det til Meg.

³¹ Hellige mennesker skal dere være for Meg. Kjøtt som er revet i hjel av villdyrene på marken, skal dere ikke ete. Det skal dere kaste til hundene.

[Til toppen](#)

Kapittel 23

¹ Du skal ikke spre et falskt rykte. Gi ikke din hånd til samfunn med den skyldige, så du blir et urettferdig vitne. ² Du skal ikke følge mengden i ondskap. Du skal ikke vitne slik i en rettssak at du gir etter for mengden og forvrenger retten. ³ Du skal ikke vise deg partisk til beste for en fattig mann i rettssaken hans.

⁴ Hvis du kommer over din fiendes okse eller esel som har gått seg vill, skal du sannelig føre dem tilbake til ham igjen. ⁵ Hvis du ser eselet til en som hater deg, ligge under for byrden sin, og du ville la være å hjelpe, da skal du likevel hjelpe ham med det.

⁶ Du skal ikke forvrengte dommen for den fattige iblant deg når han har en rettssak. ⁷ Hold deg langt unna en falsk sak, så ikke den uskyldige og den rettferdige blir drept. For Jeg skal

ikke rettferdiggjøre den skyldige. ⁸ Bestikkelse skal du ikke ta imot, for bestikkelse blinder den klarsynte og forvrenger de rettferdiges ord

⁹ En fremmed skal du ikke undertrykke, for dere kjenner den fremmedes sjelstilstand. Dere var jo selv fremmede i landet Mitsrajim.

¹⁰ Seks år skal du så åkeren din og høste inn avlingen, ¹¹ men det syvende året skal du la den hvile og ligge brakk, så de fattige blant ditt folk kan få føde av den. Det som blir igjen, kan dyrene på marken få ete. Det samme skal du gjøre med vingården og olivenlundene dine.

¹² Seks dager skal du gjøre arbeidet ditt, og på den syvende dagen skal du hvile, for at oxen og eselen ditt kan få hvile, og din slavinnes sønn og den fremmede kan få puste ut.

¹³ Alt Jeg har talt til dere, skal dere gi akt på, så dere ikke nevner navnet på andre guder; la det ikke høres fra din munn!

¹⁴ Tre ganger i året skal du holde høytid for Meg. ¹⁵ Du skal holde de usyrede brøds høytid: Syv dager skal du ete usyret brød, slik Jeg bød deg, på den fastsatte tiden i måneden aviv, for da kom du ut fra Mitsrajim. Ingen skal vise seg tomhendt for Mitt ansikt. ¹⁶ Og høstfesten, høytiden for førstegrøden av arbeidet ditt, av det du har sådd på marken. Og innhøstningsfesten ved slutten av året, når du har samlet inn frukten av arbeidet ditt på marken. ¹⁷ Tre ganger i året skal alle av hankjønn vise seg for Adånaj YHVHs ansikt.

¹⁸ Du skal ikke ofre blodet av Mitt slaktoffer sammen med syret brød. Og fettene av Mitt høytidsoffer skal ikke bli liggende over natten.

¹⁹ Det første av førstegrøden på jorden din skal du føre inn i YHVHs, din Elåhims hus. Du skal ikke koke et kje i melken til moren.

²⁰ Se, Jeg sender Engelen foran deg for å bevare deg på veien og føre deg til det stedet Jeg har gjort i stand. ²¹ Ta deg i vare for Hans ansikt og lyd Hans røst! Sett deg ikke opp mot Ham, for Han vil ikke tilgi dere den overtredelsen, siden Mitt navn er i Ham. ²² Men hvis du i sannhet lyder Hans røst og gjør alt Jeg sier, da skal Jeg være en fiende av dine fiender, og en motstander av dine motstandere. ²³ For Min Engel skal gå foran deg og føre deg inn til emårittene og hetittene og perizittene og K'naaneerne og chivittene og jevosittene, og Jeg vil utslette dem. ²⁴ Du skal ikke falle ned og tilbe Gudene deres, og ikke tjene dem eller gjøre det de gjør. Men du skal rive dem ned til grunnen og bryte avgudsstøttene deres i småbiter.

²⁵ Så skal du tjene YHVH din Elåhim, og Han skal velsigne brødet og vannet ditt. Jeg skal ta sykdom bort fra din midte. ²⁶ Det skal ikke forekomme for tidlige fødsler eller barnløshet i ditt land; Jeg gir deg det fulle mål av levedager. ²⁷ Jeg skal sende Min frykt foran deg, Jeg skaper forvirring blant alle de folkene du kommer til, og Jeg skal få alle fiendene dine til å vende deg ryggen i flukt. ²⁸ Jeg sender veps foran deg. De skal drive chivittene, K'naaneerne og hitittene bort fra deg. ²⁹ For at landet ikke skal bli lagt øde, og det ikke skal bli for mange villdyr på marken, skal Jeg ikke drive dem bort fra deg i løpet av bare ett år. ³⁰ Litt etter litt

skal Jeg drive dem bort fra deg, helt til du har blitt så mange at du kan ta landet i eie. ³¹ Jeg fastsetter grensene dine fra Rødehavet (Jam-Sof) til Filisterhavet, og fra ørkenen til Elven. For Jeg skal overgi innbyggerne i landet i deres hånd, og du skal drive dem bort fra deg. ³² Du skal ikke slutte noen pakt med dem eller med gudene deres. ³³ De skal ikke bo i landet ditt, så de ikke får lede deg til å synde mot Meg. For hvis du tjener gudene deres, vil det sannelig bli en snare for deg.»

[Til toppen](#)

Kapittel 24

¹ Til Måshe sa Han: «Kom opp til YHVH, du og Aharån, Nadav og Aviho og sytti av de eldste i Israel, og tilbe på avstand! ² Bare Måshe skal tre YHVH nær, men de andre skal ikke tre nær. Folket skal heller ikke gå opp sammen med ham.» ³ Så kom Måshe og fortalte folket alle ordene fra YHVH og alle lovbudene. Hele folket svarte som med én røst og sa: «Alle de ord som YHVH har talt, vil vi gjøre etter.»

⁴ Måshe skrev ned alle YHVHs Ord. Om morgenen sto han tidlig opp og bygde et alter ved foten av fjellet, og reiste opp tolv minnestøtter for Israels tolv stammer. ⁵ Så sendte han noen unge menn av Israels barn dit bort, og de bar fram brennoffer og ofret slaktoffer av okser som fredsoffer til YHVH. ⁶ Måshe tok halvparten av blodet og helte det i karene, og halvparten stenket han på alteret. ⁷ Så tok han Paktsboken og leste den høyt mens folket hørte på. De sa: «Alt det YHVH har talt, vil vi gjøre etter og lyde.» ⁸ Måshe tok blodet, stenket det på folket og sa: «Se, dette er paktens blod, den pakten YHVH har opprettet med dere på alle disse ord.»

⁹ Så gikk Måshe opp sammen med Aharån, Nadav og Aviho og sytti av de eldste i Israel.

¹⁰ Og de fikk se Israels Elåhim. Under føttene Hans var det likesom en brolegning av safirstein, og det var som selve Himmelen i klarhet. ¹¹ Men mot disse fornemste av Israels barn løftet Han ikke sin hånd. Slik skuet de Elåhim, og de åt og drakk.

¹² Så sa YHVH til Måshe: «Kom opp til Meg på fjellet og bli der! Jeg skal gi deg steintavlene med loven og budet som Jeg har skrevet, for å undervise dem.» ¹³ Så brøt Måshe opp sammen med medhjelperen sin, J'håshoa, og Måshe gikk opp til Elåhims fjell. ¹⁴ Til de eldste sa han: «Vent på oss her til vi kommer tilbake til dere. Se, Aharån og Chor er med dere. Hvis noen har en vanskelig sak, kan han gå til dem.» **Maftir** ¹⁵ Så gikk Måshe opp på fjellet, og en sky dekket fjellet. ¹⁶ YHVHs herlighet hvilte over Sinaifjellet, og skyen dekket det i seks dager. På den syvende dagen kalte Han på Måshe midt ut fra skyen. ¹⁷ Da YHVHs herlighet viste seg, var det i Israels barns øyne som en fortærende ild der på toppen av fjellet. ¹⁸ Så gikk Måshe midt inn i skyen og opp på fjellet. Måshe var på fjellet i førti dager og førti netter.

[Til toppen](#)

Parashah 18 haftarah

Jir'm'jaho / Jeremia 34:8 – 34:22

⁸ Dette ordet kom til Jir'm'jaho fra YHVH etter at kong Tzidkijaho hadde sluttet en pakt med hele folket i Jeroshalajim om å rope ut frihet for dem: ⁹ Hver mann skulle sette sin slave og slavekvinne fri om det var en hebraisk mann eller kvinne, så ingen skulle holde sin jødiske bror som slave. ¹⁰ Da alle lederne og hele folket som hadde inngått denne pakten, hørte at hver enkelt skulle sette sin slave og slavekvinne fri, og at ingen skulle holde dem som slaver mer, da adlød de dette og lot dem gå. ¹¹ Men etterpå ombestemte de seg og tvang slavene og slavekvinnene til å vende tilbake, dem de hadde satt fri, og de førte dem inn i slaveriet igjen, som slaver og slavekvinner. ¹² Derfor kom YHVHs Ord til Jir'm'jaho fra YHVH, og det lød slik: ¹³ Så sier YHVH, Israels Elåhim: Jeg sluttet en pakt med deres fedre på den dagen Jeg førte dem ut av landet Mitsrajim, ut av slavehuset, og Jeg sa: ¹⁴ Når syv år er omme, skal hver mann sette fri sin hebraiske bror, som er blitt solgt til deg. Har han tjent deg i seks år, skal du la ham gå fra deg og være fri. Men deres fedre verken hørte på Meg eller bøyd sitt øre til Meg. ¹⁵ Men i dag vendte dere om og gjorde det som var rett i Mine øyne, hver mann forkynnte frihet for sin neste. Dere sluttet en pakt for Mitt ansikt i det huset som er kalt ved Mitt navn. ¹⁶ Men så vendte dere om igjen og vanhelliget Mitt navn. Hver av dere førte sin slave og slavekvinne tilbake, dem dere hadde satt fri så de kunne råde over seg selv. Men dere førte dem tilbake til slaveriet igjen og tvang dem til å være deres slaver og slavekvinner. ¹⁷ Derfor, så sier YHVH: Dere har ikke hørt på Meg så dere har forkynt frihet, hver enkelt til sin bror og til sin neste. Se, også Jeg forkynner frihet for dere, sier YHVH, til sverd, pest og hungersnød! Jeg skal gjøre dere til et skremsel blant alle kongerikene på jorden. ¹⁸ De mennene som har overtrådt Min pakt, de som ikke har oppfylt ordene i den pakten de sluttet framfor Mitt ansikt, dem skal Jeg gjøre med som kalven de skar i to stykker og gikk mellom stykkene av, ¹⁹ høvdingene i J'hodah og Jeroshalajim, hoffmennene, prestene og alt folket i landet, de som gikk mellom stykkene av kalven, ²⁰ ja, Jeg skal overgi dem i deres fienders hånd og i hånden på dem som står dem etter livet. Likene av dem skal bli til mat for fuglene under himmelen og villdyrene på jorden. ²¹ Jeg skal overgi Tzidkijaho, kongen av J'hodah, og lederne hans i deres fienders hånd, i hånden på dem som står dem etter livet og i hånden på Bavelkongens hær, han som nå har dratt tilbake fra dere. ²² Se, Jeg skal befale, sier YHVH, og la dem vende tilbake til denne byen. De skal stride mot den, innta den, og brenne den opp. Jeg skal legge byene i J'hodah øde uten at det er noen som bor der.

[Til toppen](#)

Jir'm'jaho / Jeremia 33:25 – 33:26

²⁵ Så sier YHVH: Hvis ikke Min pakt med dagen og natten står fast, og hvis Jeg ikke har fastsatt lover for himmelen og jorden, ²⁶ da skal Jeg også forkaste Ja'akåvs slekt og Min tjener David, så Jeg ikke skal ta noen av hans slekt til å være herskere over Avrahams, Jitzchaks og Ja'akåvs slekt. Men Jeg skal gjøre ende på deres fangenskap, og Jeg skal forbarme Meg over dem.

[Til toppen](#)

Parashah 18 brit chadashah

Mattitjaho / Matteus 5:38 – 5:42

³⁸ Dere har hørt at det er sagt: «Øye for øye, tann for tann.» ³⁹ Men Jeg sier dere: Stå ikke imot et ondt menneske! Men den som slår deg på det høyre kinnet, ham skal du også vende det andre til. ⁴⁰ Og den som vil saksøke deg og ta fra deg kjortelen din, ham skal du la få kappen din også. ⁴¹ Og den som tvinger deg til å gå én mil, med ham skal du gå to. ⁴² Den som ber deg, skal du gi, og den som ønsker å låne av deg, skal du ikke vende ryggen til.

[Til toppen](#)

Mattitjaho / Matteus 15:1 – 15:20

¹ De skriftlærde og fariseerne som var fra Jeroshalajim, kom da til Jeshoa og sa: ² «Hvorfor bryter disiplene Dine de eldstes forskrifter? For de vasker ikke hendene sine når de spiser brød.» ³ Han svarte og sa til dem: «Hvorfor bryter så dere Elåhims bud på grunn av deres egne forskrifter? ⁴ For Elåhim har befalt og sagt: «Hedre din far og din mor». og: «Den som forbanner far eller mor, skal sannelig dø.» ⁵ Men dere sier: Den som sier til sin far eller mor: Den hjelpen dere skulle ha fått av meg, er en gave til Elåhim, ⁶ så trenger han ikke å ære sin far eller mor. Slik har dere satt Elåhims bud ut av kraft ved deres egne forskrifter. ⁷ Hyklere! Jeshajaho profeterte rett om dere da han sa:

⁸ «Dette folket kommer nær Meg med sin munns tale og ærer Meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra Meg. ⁹ Og forgjeves tilber de Meg, når de underviser menneskebud som om det var den rette lære.»»

¹⁰ Da Han hadde kalt til seg folkemengden, sa Han til dem: «Hør og forstå: ¹¹ Det er ikke det som kommer inn gjennom munnen, som gjør et menneske urent. Men det som går ut av munnen, det gjør et menneske urent.»

¹² Da kom disiplene Hans og sa til Ham: «Vet Du at fariseerne tok anstøt da de hørte det Du sa?» ¹³ Men Han svarte og sa: «Hver plante som Min himmelske Far ikke har plantet, skal bli rykket opp med roten. ¹⁴ La dem være! De er blinde veiledere for blinde. Og når en blind leder en blind, vil begge havne i grøften.»

¹⁵ Da svarte Kefa og sa til Ham: «Forklar denne lignelsen for oss!» ¹⁶ Men Jeshoa sa: «Er også dere fortsatt uten forstand? ¹⁷ Forstår dere ennå ikke at det som kommer inn gjennom munnen, går ned i magen, kommer ut og blir kastet? ¹⁸ Men det som går ut av munnen, kommer fra hjertet, og det gjør et menneske urent. ¹⁹ For ut fra hjertet kommer onde tanker, mord, ekteskapsbrudd, hor, tyveri, falskt vitnesbyrd, bespottelser. ²⁰ Disse ting er det som gjør mennesket urent. Men å spise med uvaskede hender gjør ikke mennesket urent.»

[Til toppen](#)

Mattitjaho / Matteus 17:1 – 17:11

¹ Seks dager deretter tok Jeshoa med seg Kefa, Ja'akåv og hans bror Jåchanan, og førte dem opp på et høyt fjell hvor de var for seg selv. ² Og Han ble forklaret for dem. Hans ansikt skinte som solen, og Hans klær ble hvite som lyset. ³ Og se, Måshe og Elijaho viste seg for dem og talte med Ham. ⁴ Da tok Kefa til orde og sa til Jeshoa: «Adåni, det er godt at vi er her. Hvis Du vil, så la oss lage tre hytter her, én til Deg, én til Måshe og én til Elijaho.» ⁵ Mens han fremdeles snakket, se, da kom en strålende sky og skygget over dem. Og plutselig lød det en røst ut av skyen, som sa: «Dette er Min Sønn, Den elskede, i Ham har Jeg velbehag. Hør Ham!» ⁶ Da disiplene hørte det, falt de ned på sitt ansikt og ble meget redde. ⁷ Men Jeshoa kom og rørte ved dem og sa: «Reis dere opp, og vær ikke redde!» ⁸ Men da de løftet blikket, så de ingen andre enn Jeshoa alene.

⁹ Da de kom ned fra fjellet, befalte Jeshoa dem og sa: «Fortell ikke noen om synet før Menneskesønnen er oppstått fra de døde.» ¹⁰ Og disiplene Hans spurte Ham og sa: «Hvorfor sier da de skriftlærde at Elijaho først må komme?» ¹¹ Jeshoa svarte og sa til dem: «Sannelig, Elijaho kommer først, og han skal gjenopprette alle ting

[Til toppen](#)

Markus 7:1 – 7:23

¹ Da samlet fariseerne og noen av de skriftlærde seg sammen om Ham. De var kommet fra Jeroshalajim. ² Da de så noen av disiplene Hans spise brød med urene, det vil si uvaskede hender, hadde de funnet noe å angripe. ³ For fariseerne og alle jøder spiser ikke uten at de vasker hendene sine med en håndfull vann, dette for å overholde forskriften fra de gamle. ⁴ Når de kommer fra torget, spiser de ikke uten at de vasker seg. Og det er også mange andre bud de har overtatt og holder, slik som det å vaske beger, øser, kobberkar og benker.

⁵ Da spurte fariseerne og de skriftlærde Ham: «Hvorfor følger ikke disiplene Dine forskriften fra de gamle, men spiser brød med uvaskede hender?»

⁶ Han svarte og sa til dem: «Rett profeterte Jeshajaho om dere hyklere, som det står skrevet: Dette folket ærer Meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra Meg. ⁷ Og forgjeves tilber de Meg, når de underviser menneskebud som om det var den rette lære.

⁸ For dere setter Elåhims bud til side og holder fast på menneskers forskrifter – slik som vasking av øser og beger, og mange andre slike ting gjør dere.» ⁹ Han sa til dem: «Altfor lettvint forkaster dere Elåhims bud, for at dere kan holde fast på deres egne forskrifter. ¹⁰ For Måshe sa: «Hedre din far og din mor,» og: «Den som forbanner far eller mor, skal sannelig dø.» ¹¹ Men dere sier: Hvis en mann sier til sin far eller mor: Det du har til gode av meg, er korban – det vil si: en gave til Elåhim – ¹² da tillater dere ham ikke lenger å gjøre noe for sin far eller sin mor. ¹³ Og dere setter Elåhims Ord ut av kraft ved de forskriftene dere har gitt videre. Og mange lignende skikker følger dere.»

¹⁴ Da Han hadde kalt hele folkemengden til seg, sa Han til dem: «Hør på Meg, alle sammen, og forstå: ¹⁵ Det er ingenting som kommer inn i et menneske utenfra, som kan gjøre ham uren. Men det som går ut av ham, er det som gjør mennesket urent. ¹⁶ Hvis noen har ører å høre med, la ham høre!»

¹⁷ Da Han var kommet inn i et hus og var borte fra folkemengden, kom Hans disipler og spurte Ham om lignelsen. ¹⁸ Så sa Han til dem: «Er også dere like uforstandige? Skjønner dere ikke at alt det som kommer inn i et menneske utenfra, ikke kan gjøre ham uren? ¹⁹ For det kommer ikke inn i hans hjerte, men går ned i hans mage, og det blir borte. Slik blir all mat rensset.» ²⁰ Og Han sa: «Det som kommer ut av mennesket, er det som gjør mennesket urent. ²¹ For innenfra, ut fra menneskenes hjerte, kommer onde tanker, ekteskapsbrudd, hor, mord, ²² tyverier, griskhet, ondskap, svik, utukt, misunnelse, bespottelse, stolthet og dårdskap. ²³ All denne ondskapen kommer innenfra og gjør mennesket urent.»

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger 23:1 – 23:11

¹ Da så Shaol bestemt på Rådet og sa: «Menn og brødre, med utelukkende god samvittighet har jeg levd for Elåhim helt til denne dag.» ² Øverstepresten Khanan-Yah ba da dem som sto ved siden av ham, å slå ham på munnen. ³ Da sa Shaol til ham: «Elåhim vil slå deg, du hvitkalkede vegg! For du sitter her for å dømme meg etter tåraken, og så befaler du at jeg skal bli slått, stikk i strid med tåraken?» ⁴ De som sto der, sa da: «Spotter du Elåhims øversteprest?» ⁵ Da sa Shaol: «Jeg visste ikke, brødre, at han var øversteprest. For det står skrevet: Du skal ikke tale ondt om en høvding blant ditt folk.»

⁶ Da Shaol visste at en del av dem var saddukeere og den andre delen var fariseere, ropte han ut i Rådet: «Menn og brødre, jeg er en fariseer, sønn av en fariseer. Det er på grunn av håpet og de dødes oppstandelse jeg blir dømt!» ⁷ Og da han hadde sagt dette, ble det uenighet mellom fariseerne og saddukeerne, og forsamlingen ble splittet. ⁸ For saddukeerne sier at det ikke er noen oppstandelse, og at det heller ikke finnes noen engel eller ånd. Men fariseerne bekjenner begge deler. ⁹ Da ble det høylytt roping. Og de skriftlærde fra fariseernes parti reiste seg og tok skarpt til orde. De sa: «Vi finner ikke noe ondt hos dette mennesket. Men om det er så at en ånd eller en engel har talt til ham, så la oss ikke stride mot Elåhim.» ¹⁰ Da det oppsto stor uenighet, fryktet kommandanten at Shaol skulle bli revet i stykker av dem. Derfor befalte han at soldatene skulle gå ned og ta ham fra dem med makt og føre ham inn i festningen.

¹¹ Men natten etter sto haAdån hos ham og sa: «Vær ved godt mot, Shaol! For slik som du har vitnet om Meg i Jeroshalajim, slik må du også vitne i Rom.»

[Til toppen](#)

Hebreerne 9:15 – 9:22

¹⁵ Og derfor er Han den nye paktens Mellommann ved den død som har funnet sted til forløsning fra overtredelsene under den første pakt, slik at de som er kalt, kan få oppfylt løftet om den evige arven. ¹⁶ For hvor det er et testamente, der er det også nødvendig å få bekreftet at den som opprettet testamentet, er død. ¹⁷ For et testamente kommer først til å gjelde ved død, for det trer aldri i kraft så lenge den som satte det opp, er i live.

¹⁸ Derfor ble heller ikke den første pakten innviet uten blod. ¹⁹ For da Måshe hadde talt til hele folket om hvert bud etter tåraken, tok han blodet av kalver og bukker, sammen med vann, skarlagensfarget ull og isop, og stenket det både på selve tårahrullen og på hele folket.

²⁰ Og han sa: «Dette er paktens blod, den pakt som Elåhim har sluttet med dere.» ²¹ På samme måte stenket han så blod både på teltet og på alle karene som brukes i gudstjenesten. ²² Og ifølge tåraken blir nesten alle ting rensset med blod, og uten blodsutgytelse blir det ingen tilgivelse.

[Til toppen](#)

Hebreerne 10:28 – 10:39

²⁸ Enhver som har brutt tårat Måshe, skal dø uten barmhjertighet på to eller tre vitners utsagn. ²⁹ Hvor mye hardere straff tror dere ikke den skal bli funnet verdig til, som har trampet Elåhims Sønns blod under fot, vanhelliget paktsblodet som han ble helliget ved, og spottet nådens Ånd?

³⁰ For vi kjenner Ham som sa: - «Hevnen er Min, Jeg vil gjengjelde,» sier YHVH. Og dessuten: «YHVH skal dømme sitt folk.» ³¹ Det er forferdelig å falle i hendene på Den Levende Elåhim.

³² Men husk de tidligere dager da dere holdt ut en stor og lidelsesfull kamp, etter at dere var blitt opplyst. ³³ Dette skjedde dels ved at dere ble gjort til et skuespill både ved forakt og trengsler, og dels ved at dere delte kår med dem som ble behandlet slik. ³⁴ For dere hadde medlidenhet med meg i mine lenker, og godtok med glede at deres gods ble plyndret. For dere visste at dere har en bedre eiendom for dere selv, som varer ved i Himlene.

³⁵ Kast derfor ikke bort frimodigheten deres, som har stor lønn. ³⁶ For dere trenger utholdenhet, for at dere, etter at dere har gjort Elåhims vilje, kan få del i løftet: ³⁷ For enda er det bare en liten stund, og så kommer Han som skal komme, og Han skal ikke dryge.

³⁸ Men den som er rettferdig skal leve av tro. Men hvis noen drar seg unna, har Min sjel ikke behag i ham.

³⁹ Men vi tilhører ikke dem som drar seg unna til fortapelse, men til dem som tror til sjelens frelse.

[Til toppen](#)